

Біолог може й не бути грунтознавцем, але не любити землю він не може. Не може тому, що саме в землі народжується той чудовий і різноманітний рослинний світ, до якого він, біолог, має деяке відношення, якщо навіть і спеціалізується з зоології хребетних чи безхребетних. І нарешті ж, більшість вихованців біофаку буде працювати у школі, мати справу з пришкільною ділянкою...

Як прищепити біологам любов до землі під час їх перебування на факультеті? Як дивитись на їхне ставлення до землі? З цими питаннями наш кореспондент В. Василевський звернувся до деяких викладачів і студентів біофаку. Ось що вони відповіли:

Доц. Л. А. Шапошникова:

Біолог не може жити без ділянки, а вчитель школи — тим більше!

В школі учитель іде на урок і каже учням: «Виростіть», «Прищепіть», «Розмножте». Правда, можна показувати все це і на таблицях, але для справжнього навчання це неприпустимо. Необхідно на практиці все показувати.

В цьому відношенні не можна опиратися на практику в ботсаду, тому що всіх, хто має оволодівати практичними навичками, дуже багато — студенти стаціонару, вечірнього та заочного відділів. В ботсаду не зможуть вони зробити все своїми руками.

Систематична праця на ділянках виховуватиме у студентів спостережливість. В колгосп на роботу студенти приїжджають на короткий час, а тут, на ділянках, перед

НІНА НЕЧАЙ,
член бюро КСМ,
яка відвідує за трудвиходання.

— Питання про навчально-дослідні ділянки ставилося у нас ще на II курсі (в 1961 р.).

Комсогор курсу В. Лисенко на одних із зборів пропонувала створити бригади і змагатися за кращий урожай кукурудзи на цих ділянках.

очима студентів проходило б усі життя рослин протягом року.

Проф. А. І. ВОРОБІОВ:

— Навесні 1958 р. група ентузіастів — 19 студентів III курсу — розпочала розбійку території майбутньої пришкільної навчально-дослідної ділянки. Ця група працювала на ділянці аж до закінчення університету.

Тут було закладено фруктовий сад і виноградник, багатий різноманітними сортами винограду, ягідники, квітники і спеціальні ділянки для студентських дослідів.

Але останнім часом ця ділянка запущена. Спеціально призначеної робітника немає, а студентів — майбутніх викладачів біології — вона не цікавить. Площа, яка була розчищена в 1958 р., перетворилася в пустирь, огорожі немає, дерева ламають і знищують, все розкривають.

Про важливість існування подібної ділянки на біофаце говорять усі. Ділянка дуже потрібна. Але, мабуть, необхідно, щоб викладачі, які ведуть курс методики викладання біології, взяли цю ділянку під свій захист. А найголовніше — щоб комсомольська організація факультету зрозуміла, що студенти-біологи, працюючи на цій ділянці, набувають навичок майбутньої спеціальності, зокрема вміння вирощувати і доглядати плодові дерева, виноградники, робити щеплення, обрізування плодових дерев і т. п.

Робота на навчально-дослідній ділянці — один із дійових засобів трудового виховання нашої молоді.

Студенти зможуть працювати тут разом з учнями шкіл, в яких проходять педагогічну практику.

ЛЯНКАХ. Але студенти не підтримали, і ця пропозиція залишилася нездійсненою.

Було б добре, щоб кожна ділянка була закріплена за кожним курсом на все літо. Як в школах. Звичайно, нам, біологам, потрібно постійно набувати навичок майбутнього викладача, і на цих ділянках теж.

БІОЛОГІ ЗЕМЛЯ

Доцент
С. Б. ГРІНБАРТ:

— Пришкільні навчально-дослідні ділянки на біофаце необхідні. Необхідні тому, що студенти проходять педпрактику в школах і після закінчення університету їм доведеться працювати, в основному, в школах. Студенти повинні вміти провести заняття з учнями на дослідних ділянках, організував-

ти їх роботу. Ділянки повинні бути показовими, щоб на них могли вчитися і вчителі міста Одеси.

Щоб виправити становище — потрібно:

1) призначити людину, яка обслуговувала б навчально-дослідну ділянку;

2) залипати студентів до активної роботи на ділянці;

3) залипати студентів не лише IV курсу, які проходять педагогічну практику, а й молодших осікльки робота на ділянці має велике значення для трудового виховання.

вив свої нові ідеї обґрунтuvання поняття математичної ймовірності випадкової події.

В середині травня ц. р., повертаючись з Індії на Батьківщину, академік Колмогоров прочитає кілька лекцій на механіко-математичному факультеті ОДУ.

Доцент О. БОБРОВ.

лосів. Так, під час виборів до Верховної Ради СРСР в 1958 році за кандидатів народного блоку комуністів і безпартійних до Ради Союзу було подано 99,57 проц. голосів і до Ради Національностей — 99,73 проц. голосів. Тому ми з впевненістю можемо сказати, що наші депутати є представниками всього радянського народу. В повній відповідності з класовим складом нашого суспільства органи

У НАС І У НИХ

БЕСІДИ ПРО ВИБОРЧЕ ПРАВО (Бесіда 5-а)

влади в СРСР складаються з представників робітничого класу, селянства та трудової інтелігенції. Країні сини та дочки радянського народу, люди, які вславили нашу батьківщину героїчними подвигами, самовідданою працею, видатними відкриттями, обираються депутатами Рад.

Програма КПРС передбачає заходи для дальнішого удосконалення форм народного представництва і розвитку демократичних принципів радянської виборчої системи. Передбачається, зокрема, оновлення

з кожними виборів не менше третини складу депутатів Рад, систематичне оновлення складу керівних органів. Намічається встановити принцип, згідно якого керівні працівники загальносоюзних, республіканських і місцевих органів могли б обратися на свої посади, як правило, не більше, ніж на три строки підряд. В програмі КПРС відзначається, що, висуваючи кандидатів в депутати Рад, необхідно широко і всебічно обговорювати особисті і ділові якості кандидатів з метою обрання найбільш авторитетних і гідних цього звання.

В СРСР існує тісний зв'язок між депутатами та виборцями. Депутат обраний народом і є його слугою.

В міру нашого наближення до комунізму буде розвиватися і удосконалюватися соціалістична демократія. Перед нашим народом ясно вимальовується його кінцева мета: — побудова комунізму, а разом з цим поступове перетворення соціалістичної державності в громадське комуністичне самоуправління.

М. А. НУДЕЛЬ,
кандидат юридичних наук.

РІВНЯННЯ НА ПЕРЕДОВЕ

У повсякденній нашій роботі завжди зустрінеш студентів, яким вірши як собі, які сумлінно виконують свої доручення, щиро вболівають за факультетські справи. На факультеті таких людей багато. Це, насамперед, комсомольці А. Станчев (1 рос.), М. Подурський (2 рос.), О. Виноградський (2 рос.), Д. Обухов (2 укр.), А. Качан (2 укр.), А. Тимофієнко (2 укр.), І. Кузнецова (3 рос.) та ін.

Згадані товариши уже сьогодні є зразком комуністичного ставлення до навчання і праці, для них знання теоретичні стали внутрішнім переконанням, здобутком не лише розуму, але й душі та серця. Список цей можна далеко-далеко продовжити. І це радує всіх нас.

Однак частенько ще буває, що детально зупиняючись на ледарях, зазнайках, лицемірах, грязнулях і «фіфочках», які, на жаль, у нас ще не перевелися, ми лише між іншим згадуємо про людей хороших, про справи хороші. На увагу до значної частини наших чудових юнаків і дівчат у нас подекуди не вистачає часу. Зосереджуючи зір на недоліках, що вкрай необхідно, ми ще нерідко забуваємо підтримувати і узагальнювати позитивний досвід, хоча й знаємо, що лагідне, підбадьорююче слово, своєчасна похвала потрібні всім, тим більше тим, хто цього заслуговує.

Так, весь колектив філологічного факультету з великою наслідою ознайомився з курсовими газетами, присвяченими 8 березню. Які вдумливі, душевно багаті люди писали їх! Непоганий старт

взяли у нас першокурсники, зокрема комсомольці I російського (комсогор — Л. Привалова). Конкретність і цілеспрямованість у роботі — ось що в першу чергу характеризує стиль роботи КСМ бюро I російського. Тут вперше в цьому році випустили курсову газету «Пощечина», добре продумали мету знайомства з підприємствами міста, намітили колективний туристський похід по місцях партизанського руху на Одещині. Потім, не формально підходить тут до організації змагання за право називатися групою активних будівників комунізму. Останнім часом відчувається значне пожвавлення в роботі КСМ бюро курсів 2 російського та 2 українського. Переважна частина студентів цих курсів глибоко, з великим інтересом вивчають спеціальні дисципліни, історію КПРС, Програму будівництва комунізму в нашій країні.

Всіх нас приємно вразило, коли в день огляду художньої самодіяльності на факультет прийшли комуністи О. І. Таран і Г. І. Камиш і заявили, трохи соромлячись: «Ми підготували номер, включівши нас до програми».

В зв'язку з цим дедалі більше переконується, як конче потрібно підтримувати ініціативу комсомольських груп, окрім комсомольців, якими дoreчними є слова О. Довженка з приводу того, що «треба більш уважно шукати й пропагувати достоїнство людини, її красу внутрішню і зовнішню», що дуже мудрим в наш час є виховання силою позитивного прикладу.

В. П. ДРОЗДОВСЬКИЙ,
секретар партбюро філфаку.

НАУКОВІ КАДРИ

Національний університет імені Тараса Шевченка

Наш фотокореспондент А. Станчев побував на концертах факультетських самодіяльних колективів. Подивіться, що відбувалось на сцені, в залі, за кулисами під час одного з концертів.

ПО ШПАЛЬТАХ СТИНІВОК

Коротко про номер

Одинадцятий номер газети «Історик» відзначається простотою оформлення і різноманітним матеріалом. Газета має декілька розділів. Розповідають учасники все-союзної наради завідуючих кафедр суспільних наук, студенти-практиканти, дипломники. Про змагання між курсами за звання кращої групи по вихованню активних будівників комунізму розповідає ст. II курсу Мороз.

В останньому розділі висвітлюється вплив газети на життя факультету. В «Історику» № 9 виступав ст. Варбанець, який вказував на необхідність переглянути робочі та навчальні плани, щоб дати студентам більше часу для самостійних занять. Це питання обго-

рювалося на партійних та профспілкових зборах. Внаслідок цього було введено вільний день. Не забули історики і своєї давньої традиції — випускати спеціальний додаток.

Взагалі враження від газети приемне. І в цьому неабияка заслуга художників Жадана, Фурманової та інших членів редколегії. Але бажано було б урізноманітнити жанри.

О. КОСТЕНКО.

НОВІ ПРАЦІ

ПЕРЕД нами черговий випуск праць молодих вчених Одеського університету. Це плоди кропіткої праці над темами обраних дисертацій. На перших сторінках — фрагменти дисертацій, присвячених історії Комуністичної партії (статті О. І. Романовського, П. І. Щербака, О. Т. Альошкіна, А. М. Щокіної).

Тут висвітлено ї боротьбу більшовиків України напередодні першої світової війни за легальні робітничі організації та вплив на них, і багатогранну діяльність українських більшовиків серед студентства в роки війни та лютневої революції 1917 р., і керівну роль комуністів на будівництві Дніпрогесу, і ріст політичної активності та свідомості комуністів у роки, що передували першій п'ятирічці, і боротьбу Болгарської компартії за використання радянського передового досвіду новаторів промисловості у виконанні планів соціалістичного будівництва в Болгарії в 1949—1953 роках (стаття М. Д. Дихана та М. Т. Чижевського).

Цікаву статтю опублікувала В. І. Скрильова, висвітливши добре ще не вивчене питання про роль комсомолу Одещини в розгромі третього походу Антанти.

В. П. Ващенко опублікував статтю про роль внутрішньої торгівлі південної України напередодні 1861 року.

ЦІКАВА БЕСІДА

Мешканці гуртожитку № 1 з великою увагою слухали бесіду «Про моральні риси радянської людини», яку провів 3.3.62 р. в червоному кутку доцент філологічного факультету О. Б. Дорман.

Цікаво, змістовно і в доступній формі розповідав Олександр Борисович. Бесіда допомогла нам розібратись в багатьох незрозумілих для нас питаннях. Численні запитання, виступи студентів В. Касевича, В. Івакіної (історичний факультет), О. Грицай, Г. Камиш, Л. Гавриленко (філологічний факультет) та інших свідчили про те, що бесіда зацікавила, примусила думати. Вона має велике значення для виховання нашої студентської молоді в дусі комунізму.

В. НАГАЙНИК,
студент I курсу істфаку.

ДЕКІЛЬКА ЗАПИТАНЬ

Я СКРАВА афіша закликала наших учасників художньої самодіяльності готувати чемодани. І хоч заклик до участі в міжфакультетському огляді був менш символічним, всі зрозуміли його реальний зміст. Почалася бурхлива підготовка до міжфакультетського огляду — конкурсу художньої самодіяльності. І ось огляд почався. Ми не будемо визначати перші місця. Ми лише поставимо декілька запитань.

138 студентів — на 8 факультетах — це мало.

Друге питання: «Як?» Щоб відповісти на це питання, давайте перенесемося на хвилину в зал.

Ліст... Виступає ст. В курсу Ліна Дідора. Музика Ліста — улюблена музика нашої молоді. Грай, Ліно, і як би ти не грава, ми будемо вдячні тобі. І Ліна гріє. Але так, що уже через секунду ми забуваємо, що на сцені аматор.

Українська народна пісня «Ой, дівчина по гриби ходила» у виконанні ансамблю (філфак) і французька пісня «Бамбіно» (квартет третьокурсників факультету іноземних мов), незважаючи на різницю в жанрі, сприймаються з однаковим жанром. Вокальний дует — Обширнов і Філіпенко (факультет іноземних мов) майстерно виконує грузинську пісню «Ластівка» і шотландську пісню. Іх довго викликають «на біс»...

Були і завали. На жаль, це факультети, на яких багато талановитої молоді (мехмат, фізфак).

Третє питання: «Що?» Що показав огляд? Про це повідомили керівники студклубу: 1) Кожний факультет може створити справжню художню самодіяльність. Таланти є всюди. Головне — організатори. Де є організатори — там є і колектив.

2) Готовуватися до огляду потрібно з початку учебного року, а не за 2—3 дні, як це робили деякі факультети. А оголошувати про огляд потрібно з початку учебного року.

3) Огляд допоміг перевірити сили перед підготовкою до районного огляду художньої самодіяльності.

Є. ГОГУНСЬКИЙ.

Значним вкладом у вивчення 100-річної історії Одеського університету є стаття М. С. Бережного про соціальний склад і становище студентів Новоросійського університету напередодні революції 1905—1907 pp.

В короткому відзвів нема можливості детально зупинитися на характеристиці окремих праць. Але всі статті, безперечно, свідчать про прилив нових свіжих сил в радианську історичну науку. Відчувається, що всі автори багато і старанно вивчали джерела, вдало систематизували досліджуваний матеріал, використали цілий ряд архівних даних, даних статистики, цінних документів.

Не ставлячи за мету дати критичний огляд цих статей, нам хочеться висловити деякі побажання, корисні, на наш погляд, для всіх авторів збірника.

Перш за все молоді вчені повинні пам'ятати, що, вивчаючи навіть вузькі питання, необхідно прагнути до широких науково-теоретичних узагальнень, тому що це дозволить встановити зв'язок даного питання з явищами і подіями суспільного розвитку. Однак про це забуває, на жаль, більшість дослідників, навіть досвідчених. Необхідно ширше застосовувати порівняльно-історичний метод, який останнім часом недооцінюють, що зовсім невірно.

Відзначимо, наприклад, що в статтях В. М. Немченка і П. С. Самойленка було б з усіх точок зору важливо порівняти становище пролетаріату і селянства України у відповідний період в умовах життя цих соціальних верств в інших районах царської Росії.

Незважаючи на те, що представлени в збірнику статті присвячені порівнянно вузьким питанням, джерела і література яких обмежені українською та російською мовами, ми вважаємо, що в інтересах більш дійової й активної боротьби

Перше питання: «Скільки?». На це питання не можна відповісти по-різному. Мехмат, наприклад, зразу ж відповів питанням: «Це дивлячись чого. Якщо процент номерів на одного учасника, то у нас в цьому відношенні краще, ніж у біофаку. 38 біологів дали 15 номерів, а у нас 6 чоловік — 8 номерів».

Ми называемо загальну кількість учасників огляду: 138 чоловік. Однак, хоч вони і дали 120 номерів — три концертні програми, — цього мало. Це значить, що на сцену вийшли 4 чоловіки із 100. Четверо співали — 96 спостерігали. А якщо пройтись по рядах, то не одне знаємо обличя ми помітимо. Чому, наприклад, Тамара Іванова (хімфак), постійний декламатор факультету, не була цього разу на

проти фальсифікації буржуазною науковою Європи і США історії нашої країни, що останнім часом широко розповсюджується пануючими класами капіталістичного світу, надзвичайно важливо в кожній статті критикувати найновіші дослідження буржуазних вчених, присвячені історії СРСР. Ми не маємо морального права залишати без відповіді різного роду перекрученні і наклепи буржуазних вчених.

В минулому році на сторінках «Літературної газети» розгорілась дискусія про стиль праць радянських істориків. Ми приєднуємося до думки, висловленої більшістю, що часто наші книги, брошюри, статті пишуться сухою, бюрократично-чиновницькою мовою, бліді і невиразні, сповнені фальшивого академізму, а іноді словесного замулення. Стигається всяка різниця між індивідуальними стилями авторів.

В нашому збірнику неможливо відрізнити стиль одного автора від другого. Всім властиве зловживання канцелярськими, заяложеними трафаретними зворотами мовою, стилем різних резолюцій і т. д. Молоді вчені не повинні забувати, що своїми творами вони повинні

впливати не лише на розум, а й на почуття читача, тому йм необхідно виключну увагу звертати на стиль і мову. Живою, образною, пристрасною мовою повинні бути написані дослідження як «старих», так і молодих радянських істориків.

Це висловлено не для того, щоб применити значення збірника і образити молодих вчених (тим більш, що і ми, більш зріле покоління істориків, ще не звільнiliся від багатьох недоліків), а для того, щоб в подальшій роботі «молоді» врахували досвід і уроки старих і не тільки за змістом, а й за формою значно розвинули всі галузі суспільних та історичних наук.

Ми переконані, що викладачі, аспіранти, студенти, лектори і пропагандисти, які уважно ознайомляються з новим збірником, знайдуть у ньому для себе багато корисного.

Доцент К. Д. ПЕТРЯЄВ.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

СТОР. 3. 16 БЕРЕЗНЯ 1962 р.

В СВІТІ ПРЕКРАСНОГО

СЕРЕД видатних діячів науки та мистецтва 19 ст. особливе місце займає О. П. Бородін — могутній талант, один з основоположників російської музичної культури і представник блискучої плеяди російських хіміків 60—80 рр., який злагатив науку відкриттями першорядного значення.

Навчаючись в Петербурзькій медико-хірургічній академії, Бородін відзначається глибиною знань і величезними здібностями дослідника в галузі хімії. Уславлений російський хімік М. М. Зінін — викладач академії, бачачи в ньому майбутнього великого вченого, не схвалював його «надмірних» захоплень музикою. «Пане Бородін, менше займайтесь романсами. На вас я покладаю всі свої надії, щоб підготувати собі замісника», — говорив знаменитий професор своєму улюблениму учневі.

А композитори-сучасники скажились на те, що хімія забирає надто багато часу у Бородіна, який він міг би витратити на створення нових музичних творів. «Величезна кількість різних справ по професурі та жіночі медичні курси завжди заважали йому», — писав видатний російський композитор М. О. Римський-Корсаков.

Близький друг великих російських вчених Д. І. Менделєєва, І. М. Сєченова, О. М. Бутлерова, О. П. Бородін він багато нового до скарбниці хімічних наук. Результати його досліджень, опубліковані в 40 працях, принесли йому ще за життя широку популярність як в Росії, так і за кордоном — і були перекладені на багато мов.

Олександр Порфирович був активним громадським діячем, брав участь у боротьбі прогресивних ро-

сійських вчених за виховання так необхідних тоді в Росії освічених людей. Завдяки турбуванням Бородіна та його друзів були створені численні хімічні школи, які прославляли російську хімічну науку. О. П. Бородін був одним із основоположників перших в Росії Вищих жіночих курсів, опору і друgom всіх тих, хто вчився.

Музіци Бородін віддавав лише свій відпочинок. «Я можу писати музику лише тоді, коли хворю настільки, що не читаю лекцій, не ходжу в лабораторію, але ще можу дечим займатися. Саме тому мої товариші по музиці, всупереч загальноприйнятим звичаям, бажають мені завжди не здоров'я, а хвороби».

О. П. Бородін належав до прославленої групи російських композиторів, названої «Могутньою кучкою», до складу якої входили

Бородін створив у російській музиці характер воїна-вождя, захисника рідної землі. Щира і правдива Ярославна — любляча і віддана подруга Ігоря — важко переважає за долю батьківщини. А поряд — образи Галицького і його прибічників: Скули, Єрошки та інших, з їх дрібними почуттями і пристрастями, підступними планами.

«Багатство характерів, елементи народно-російського і східного (половецького), трагедія, яка замінюється комедією, пристрасть, любов, гумор, глибока характеристика, картини природи — роблять оперу монументальним явищем в російській музиці... Оригінальним, новим і вражаючим», — писав В. В. Стасов. Вперше опера «Князь Ігор» була поставлена на сцені в Петербурзі в 1890 р.

Могутній пристрасні три створені О. П. Бородіним симфонії. Особливо запам'ятовується 2-га симфонія, яку назвали «Богатирською». «Кращі знавці і численна публіка аплодували Вам», — писав Бородіну про виконану в Баден-Бадені 2-гу симфонію великий композитор і музикант Ференц Ліст.

Написані О. П. Бородіним кварнети, струнні тріо, фортепіанні мініатюри відзначаються надзвичайною красою. В них композитор виступає як справжній творець камерно-інструментальної музики. Мальовнича і глибока за змістом музична картина «В Середній Азії», яка була написана в 1880 р. Широкий музичний діапазон його романової творчості. «Пісня темного лісу», «Морська царівна», «Море», написані композитором на власні тексти. Великою людською тургою пройнятий романс «Для берегов отчизны дальней», написаний на слова О. С. Пушкіна.

Багатогранною і різnobічною була творчість О. П. Бородіна. Вченій, який гаряче боровся за культурний розвиток своєї батьківщини, всю свою кипучу енергію спрямовував на боротьбу за розвиток наук в Росії, і самородок, геніальний композитор, на спадщині якого зросли і зміцніли цілі покоління чудових російських вчених, композиторів.

Б. КАЦМАН.

«Бородін створив у кількісному відношенні небагато, — писав відомий музичний критик В. В. Стасов, — значно менше, ніж його товариши, але в усіх, без винятку, творах відчувається повний розвиток і глибока довершеність... Талант Бородіна однаково могутній і надзвичайний як в симфонії, так і в опері, і в романсі. Головні якості його — велетенська сила і широта, колосальний розмах, швидкість і поривчастість, поєднані з дивовижною пристрастю, ніжністю і красою».

Така його опера «Князь Ігор» — найвизначніший твір російської класичної музики. Опера написана широкими, могутнimi мазками, як геройчний епос, з глибоким розкриттям його змісту. Образи опери глибоко реалістичні, зігріті живим диханням епохи, історично далекі, але психологічно зрозумілі й близькі нам. В образі Ігоря О. П.

ОГОЛОШЕННЯ

23 березня о 17 годині в аудиторії ім. Шевченка (пр. Маяковського, 7) відбудеться диспут по роману лауреата Ленінської премії Михайла Стельмаха «Правда і кривда».

Запрошуються всі бажаючі взяти участь.

В редакцію „ЗНК“

З великою схильованістю звертається до Вас, дорогі нинішні і колишні учні, друзі по роботі, члени ректорату, парткому, профкому, деканату, члени всіх кафедр факультету — ініціатори і організатори великого свята, — зі словом глибокої вдячності. Спасибі за теплоту висловлених почуттів, за атмосферу глибокої людянності, яка панувала в залі, за чудові квіти в лютому, за ширі побажання здоров'я і творчих успіхів — спасибі за те, що мое свято ви всі

сприйняли як свято факультету, як свій свято.

Приношу щиру вдячність всім установам і особам, які поздоровили мене, за добру пам'ять, за високу оцінку моєї діяльності, за хороши побажання. Бажаю всім справжньої молодості, радості в праці на благо нашої дорогої Батьківщини.

З. А. БОРІНЕВИЧ-БАБАЙЦЕВА,
доцент кафедри російської
і зарубіжної літератури.

Кому свято, а кому...

Вечірніми вулицями, серед поспішаючих перехожих 7 березня

повільно, ніби розшукаючи щось, йшли двоє. Підняті коміри, білі

сигарети, підозрілі погляди. Два

«герої» вийшли на небезпечне

«діло». Два нащадки Мишки Япончика йшли до невизначеної цілі.

Душі їх прагнули «подвигу»,

«особливих» дій. Але чому вони

йтися так невпевнено, безцільно,

штовхаючи перехожих? І посміхуються безглуздо, не віймають

рук із кишені, пальці їх немов

відчувають холодну сталь зброї.

З рота вилітають звуки, які нагадують рев неандертальца і хлюпання весел. Еге! «герої» ж п'яni.

Біля похмурого будинку стоять

машина, вони повертають до неї.

По-господарськи розглядають її,

б'ють ногою по пружних шинах,

радяться.

— Підійде!

Вищезгаданий Япончик був ви

в захопленні від їх спокійного вигляду. Вони намагаються завести

мотор. «Москвич» чає і протестує.

Ну що ж, згадали, що люди

на колись орала «на своїх двох».

Вони заходять з хвоста і починають

підштовхувати непокірного

коня. Невідомий, який з'явився не

сподівано, як Хотабич з пляшки,

пропонує свою допомогу. Він сідає

за руль. А тепер — вперед!

Машина повільно котиться

вуліцями. А чому повільно? На це і

звертає увагу пильне, неспокійне

око міліціонера. Він наближається

Чути тупотіння і переривчате дихання. Тікають? Міліціонер склав

норми ГТО-2, і хто утече від нього? Куц?

**

Що ж це — детективне оповідання? Чи, може, ці двоє хотіли

подарувати автомашину кому-небудь із представниць прекрасної половини людства? Непогано!

Ні, на жаль, це не детектив, не подарунок, а...

КОРОТКИЙ ОПИС

7 березня 2 джентльмени — студенти II курсу М. Климов і В. Яковенко — склали, нарешті, останню заборгованість. На радощі випили і... (читай вище).

Суд товаришів. Різкі, дошкульні, справедливі слова. Уже виступило 20 осіб. Обурюються. Вадим Дунаєвський, громадський обвинувач, гнівно заявляє: «Звікли, що нянчаться з ними. А чому? Ні, на місце їм в університеті!»

«І з комсомолу гнати треба!» — крикнув хтось.

Обвинувачувані мовчали. Та й що говорити? Навіщо виправдовуватися? Їх уже не раз попереджали, багато розмовляючи з ними агітатор курсу. В. К. Шиманський.

Однак знайшлися і захисники. Дружки говорять, треба рятувати. Головний захисник комсорг групи Б. Алтоїз: «Вони не винні. Просто хлопці випили, з ким не буває. В аудиторії шум, крики, обурення.

З ким не буває!.. Дуже вже часто спотикаються Клімов і Яковенко. В колгоспі дебошували, лекції пропускають, вчитися не хотять, і ось знову. Тепер на курсі ще вже зрозуміли, хоч і з запізненням. Справедливе одностайнє рішення прийняли другокурсники. Виключити Клімова і Яковенка з університету. Не місце їм і в комсомолі. Вирок остаточний і оскарженому не підлягає.

А. ПЕРЕЙМЕР, Р. ФЕДОРОВ.

Редактор В. ФАЩЕНКО.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 4, 16 БЕРЕЗНЯ 1962 р.